

opmærksom paa, at det er aldeles overflødig, idet Finantsministeren allerede har denne Bygningssag i Genhold til den gjældende Lovgivning, og saaledes som den har været fortolket. Forinden Grundloven af 1849 blev givet, har der nemlig været givet fritagelse for Bygningsafgift for Friholiger for værdige Trængende, ligesom ogsaa for andre bestyrelse Instituter, f. Ex. Skoler og Bemyndigelsen for Finantsministeren til at give saadan fritagelse bestaar endnu, ligesom den ogsaa vedbliver at bestaa, efter at det foreliggende Lovforslag er blevet til Lov. Jeg skal altsaa gjorede ærede Forslagsstillere opmærksomme paa, at den foreslaede Tilfoining ikke behøves, og ikke er til nogen væsentlig Betydning, og jeg skal derfor henstille, om de ikke ville tage Forslaget tilbage.

Berg: Jeg er Medforslagsstiller, men et andet æret Medlem er Didsfører for Forslagsstillerne. Jeg ser ikke, at det ærede Medlem er tilstede. Jeg vil kun sige, at hvis man ikke har noget imod at se Forslagets Bestemmelse optagen i Loven, kunde det forsaavidt være nyttigt, som Vedkommende derved vilde faae at vide, at Regjeringen har en saadan Bevillingsmyndighed. Dette er ikke alle bekiendt, og derfor kunde det vel være ønskeligt, at Forslaget blev vedtaget, og da det kun vil være at lovfæste hvad der allerede bestaar i Praxis, forekommer det mig ikke, at der kan være nogen Betænkelighed derved. Det var kun disse Bemærkninger, jeg vilde gjøre over for den Meddelelse, som den ærede Finantsminister har givet.

Alstrup: Da mine ærede Medforslagsstillere med mig indbragte dette ubetydelige Undringsforslag, forudsatte vi, at den høit agtede Finantsminister ikke vilde have noget imod at tiltræde det. Vi have stillet det, fordi der i Virkeligheden paa forskjellige Steder her i Landet er Friholiger, som maa betale Bygningsafgift, og naagtet jeg naturligvis ingenlunde tvivler om, at den høit agtede Finantsminister har en saadan Bemyndigelse, som han nævnte, er det i alt Fald ganske vist, at det er ubekiendt rundt omkring i Lan-

det; thi hvis det var bekiendt, forundrer det mig meget, at vedkommende Autoriteter i de paagældende Byer have affet fra, at disse Friholiger ere belemede med Bygningsafgift. Det forekommer mig derfor, at være meget bekiendtgjort at optage Undringsforslaget i Loven, og jeg skal derfor tillade mig at anbefale det Vedtagelse.

Finantsministeren: Med Hensyn til et Udtryk, hvoraf det ærede Medlem der nu satte sig, betjente sig, maa jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at Reglen selvfølgelig kun er, at Finantsministeren er bemyndiget til at bevilge fritagelse for Bygningsafgift, og det kan altsaa være fuldkommen lovligt, og i sin Orden, at vedkommende kommunale Autoritet afskræper Bygningsafgift, saasandt Vedkommende ikke har lagt eller faaet en saadan fritagelse. Efter min Mening er det meget almindeligt bekiendt, at der kan indrømmes fritagelse for Bygningsafgift under det Vilkaar, at Bygningen er bestemt til Bolig for værdige Trængende; men man finder undertiden dette Forsmaal kombineret med forskjellige andre, hvilket ogsaa, naar dette Forslag vedtages, vilde være til Hinder for, at en saadan fritagelse meddeltes. Jeg tror, som sagt, at Bestemmelsen er overflødig, men jeg kan selvfølgelig ikke have det Mindste imod, om Thinget maatte finde det rigtig, at lætte den ind.

J. A. Hansen: Stykkerne af Lovforslaget have ikke konfereret med hverandre angaaende dette Forslag, og jeg kan derfor kun udtale en Mening derom for mit eget Vedkommende. Efter hvad den høit agtede Finantsminister nu har ytret, kan jeg ikke se, at der kan være nogen Betænkelighed ved at stemme derfor, naagtet det ikke ligefrem behøves. — Efterat jeg imidlertid har hørt den ærede Finantsminister oplyse, at der allerede nu findes en Bemyndigelse til i visse Tilfælde at fritage for Bygningsafgift, kunde jeg ønske at erfare, — ifald det er den æredes Minister muligt i dette Dialekt at svare derpaa — om der bestaar en Bemyndigelse til at kunne fritage saadanne fattige eller uformuende Familier for Bygningsafgift, som Kommunalbestyrelsen